

Arrest

**nr. 53 186 van 16 december 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 21 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Georgisch staatsburger en van Georgische origine te zijn. U diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 5 september 2002, enerzijds omwille van de politieke problemen van uw vader, anderzijds omwille van problemen met uw ex echtgenoot. Op 26 april 2004 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Op 23 november 2004 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 5 mei 2006 werd uw beroep ook door de Raad van State verworpen. In april 2006 keerde u terug naar Georgië. U verbleef bij verre familie in het dorp Korbouli, of elders in de regio Satchketi. Na het uitbreken van het conflict in Zuid-Ossetië in augustus 2008 vreest u problemen omwille van de aanwezigheid van Russische militairen. Het dorp ligt immers op de grens met Zuid-

Ossetië en geregeld zijn er hierdoor problemen. Persoonlijk heeft u geen problemen gekend met militairen, maar de eigenaar van het restaurant waar u werkte bijvoorbeeld kende problemen met militairen die zaken meenamen zonder te betalen. Ook worden er inwoners ontvoerd en wordt er losgeld gevraagd. U verbleef ongeveer nog een jaar in de regio omdat uw zoon een medische behandeling kreeg. Omdat uw kind volgens uw mening onvoldoende goed werd verzorgd in Georgië was dit een bijkomende reden om het land opnieuw te verlaten. Op 16 juli 2009 vluchtte u samen met uw twee minderjarige kinderen uit Georgië. Op 23 juli 2009 kwam u aan in België waar u dezelfde dag asiel aanvraagde.

B. Motivering

Bij onderzoek van uw dossier zijn verschillende elementen naar voor gekomen waaruit blijkt dat u uw land niet heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw vrees voor de Russische militaire aanwezigheid in het grensgebied met Zuid-Ossetië moet vooreerst worden vastgesteld dat u dit motief niet heeft aangehaald tijdens uw verklaringen bij uw asielaanvraag voor de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaart wel dat u gedwongen werd te verhuizen omwille van het conflict, maar u verklaart verder niets over problemen met de militaire aanwezigheid, of problemen ten gevolge van het conflict als reden voor uw vlucht. U haalt enkel de medische problemen aan van uw zoon en verklaart dat dit de reden voor uw vlucht naar België was (Dienst Vreemdelingenzaken, punt 36). Dit is zeer frappant, aangezien u voor het Commissariaat-generaal de Russische militaire aanwezigheid aanhaalt als antwoord op de vraag wat u vreest in geval van terugkeer naar Georgië (CG,p.3). Geconfronteerd met de afwezigheid van dit motief in uw initiële verklaring, verklaart u dat u dit wel heeft aangehaald bij uw verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken en alles heeft verteld wat u voor het Commissariaat-generaal heeft verteld. U voegt toe dat de kinderen aanwezig waren en heel nerveus waren (CG,p.4). Deze verklaring is echter niet plausibel. Indien u dit probleem als motief voor uw vlucht heeft aangehaald voor de Dienst Vreemdelingenzaken, kan verwacht worden dat dit in uw verklaring is opgenomen, ongeacht het feit of de kinderen aanwezig waren of niet. Het ontbreken van dit motief bij uw initiële verklaring ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees in verband met de Russische militairen.

Nog in verband met deze vrees kan opgemerkt worden dat u over een intern vluchtalternatief beschikt binnen Georgië om te ontsnappen aan de (potentiële) problemen vanwege de Russische militairen. Hiermee geconfronteerd, en gevraagd of u bv. niet in Tbilisi kan wonen, verklaart u dat u in de Satchketi regio bent opgegroeid en er heel uw leven heeft gewoond en dat u bijgevolg niet naar Tbilisi kan verhuizen (CG,p.3). Dit is echter geen afdoende verklaring om geen intern vluchtalternatief te overwegen. U haalt immers geen elementen aan waardoor in Tbilisi of elders in Georgië enige vrees zou kunnen ontstaan, of elementen die het u onmogelijk maken om elders in Georgië te wonen.

In het licht van het conflict tussen Georgië en Rusland, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat op 13 augustus 2008 een staakt-het-vuren tussen Rusland en Georgië werd afgesloten dat een einde stelde aan de vijandelijkheden. In de praktijk (cfr. info in het administratief dossier), blijven Russische troepen aanwezig in de separatistische regio's Zuid-Ossetië en Abkhazië en in de bufferzones aan de administratieve grens van deze regio's met de rest van het Georgisch grondgebied. Elders hebben de Russische troepen zich volledig van het Georgisch grondgebied teruggetrokken. Bijgevolg kan er voor u, als Georgisch staatsburger van Georgische origine, op dit moment geen reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict worden vastgesteld.

Aangaande het tweede vluchtmotief, met name **de medische problemen van uw zoon**, verklaart u dat hij wel een medische behandeling kreeg in Georgië, maar dat deze ontoereikend was. Zo stelden de artsen steeds een andere diagnose, hielp de behandeling niet en werd de situatie steeds erger (CG p.3). Hierover moet opgemerkt worden dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 76bis van de Vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 363 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I)(1) dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, eerste en derde lid, van de wet van 15 december 1980.

Er moet bijgevolg worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

De kopie van een uittreksel uit de geboorteakte van uw zoon kan voorgaande appreciatie niet wijzigen. Het betreft enkel (identiteits)gegevens die niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en van artikel 48/4, § 2, c van diezelfde wet. In essentie wordt aangevoerd dat de bestreden beslissing niet voldoet aan de motiveringsvereiste.

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat, niettegenstaande in fine van het verzoekschrift wordt gevraagd verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen, uit het opschrift en de uiteenzetting van het middel blijkt dat zij zich uitsluitend verzet tegen de bestreden beslissing in zoverre haar daarmee de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Verzoekster haalt geen argumenten aan, en de Raad ontwaart er ook geen in het rechtsplegingsdossier, waaruit zou blijken dat haar de vluchtelingenstatus zou moeten worden toegekend.

2.3. In tweede instantie blijkt verzoekster zich evenmin te verzetten tegen de -door de Raad pertinent bevonden- motieven in de bestreden beslissing aangaande de medische problemen van haar zoon. De bestreden beslissing blijft dus ook op dat vlak overeind.

2.4. Voorts, voor zover uit de motivering van de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat het naar oordeel van de verwerende partij niet, of slechts onvolledig vermelden van verzoeksters vluchtmotieven ook een weerslag kan hebben op de beoordeling van haar behoefte aan bescherming uit hoofde van een situatie van willekeurig geweld zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat, daargelaten de vraag of dit motief kan worden aangenomen, deze aangelegenheid ondergeschikt is aan de kwalificatie van de toestand in haar land van herkomst als geïsoleerd door het voormelde artikel inzake het verlenen van de subsidiaire bescherming. In zoverre het middel tegen deze passus in de bestreden beslissing is gericht, is de Raad aldus van oordeel dat het gericht is tegen een overtollig motief en dat het al dan niet gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekster aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

2.5. Wat de subsidiaire bescherming betreft, dient elke asielzoeker aan te tonen dat er in zijn hoofdfeiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.6. Artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat rekening wordt gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake zijn asielaanvraag wordt genomen (zie ook RvS 26 september 2008, nr. 186.532). Determinerend bij het onderzoek van een asielaanvraag is immers of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft teneinde te kunnen ontsnappen aan het reëel risico op ernstige schade in zijn land van oorsprong.

2.7. Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting met betrekking tot de voorwaarden van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en vergenoegt zich er verder mee te stellen dat haar rechten in haar land van herkomst niet gevrijwaard zijn, zonder zich evenwel te beroepen op enig concreet gegeven dat haar stelling aannemelijk zou kunnen maken. De verwerende partij heeft zich daarentegen van zeer concrete informatie bediend om tot de conclusie te komen dat sinds het staakt-het-vuren dat op 13 augustus 2008 werd afgesloten tussen Rusland en Georgië, de Russische troepen zich hebben teruggetrokken van het Georgische grondgebied, militaire aanwezigheid in de separatistische regio's Zuid-Ossetië en Abkhazië en de bufferzones uitgezonderd. Uit deze documentatie blijkt bovendien dat met dit staakt-het-vuren een einde werd gemaakt aan de vijandelijkheden en dat die situatie, volgens de update op 13 oktober 2008, niet gewijzigd is. Er zijn geen indicaties voorhanden, en verzoekster toont geenszins aan, dat de situatie thans anders zou zijn. Verzoekster toont derhalve niet aan dat zij uit hoofde van de actuele situatie in haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade loopt in toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekster

geen argumenten aanvoert ten opzichte van het in de bestreden beslissing opgenomen motief met betrekking tot het « intern vluchtalternatief » dat voorhanden is, terwijl inderdaad uit artikel 48/5, § 3, blijkt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen reëel risico op ernstige schade bestaat en van verzoekster redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij in dat deel van het land blijft. In casu is derhalve niet aangetoond dat, zoals dat in de bestreden beslissing ook al werd gesteld, dat er elementen zijn die het verzoekster onmogelijk maken om elders in Georgië te wonen.

2.8. Het middel is niet gegrond. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat de verwerende partij op goede gronden, en in acht genomen de stukken van het dossier, heeft kunnen besluiten dat verzoekster niet heeft aangetoond dat in haren hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, en al evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, kan worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend en tien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS